

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Πρωτ. 488 Αριθμ. Διεκπ. 278	Κυριακή τοῦ Πάσχα 2006
-----------------------------------	------------------------

18^η

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!!!

Ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ συγχώρηση καὶ ἡ εὐλογία, δῶρα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, νὰ πλημμυρίζουν τὴν ζωὴ ὅλων σας.

Στὰ αὐτιά μας ἤχουν ἀκόμη ζεστὰ τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: «Εἶ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἶ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ... Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος». Λαμπρῆ πανήγυρις, χαρὰ τοῦ Θεοῦ, συμπόσιο τῆς πίστεως, πλοῦτος τῆς χρηστότητος, νίκη κατὰ τοῦ θανάτου. Μὲ αὐτὲς τὶς λέξεις ὁ Χρυσορρήμων περιγράφει τὸ πνεῦμα τῆς μεγάλης σημερινῆς γιορτῆς.

Ἀνάσταση, πὺ σημαίνει αἰώνια ζωὴ. Πάσχα, πὺ σημαίνει σωτήριο πέρασμα, διάβαση «ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». Λαμπρῆ, πὺ σημαίνει ἄπλετο φῶς. Διακαινήσιμος, πὺ σημαίνει ἀνακαίνιση τῶν πάντων, «ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆς». Ἀγάπη, πὺ σημαίνει συμφιλίωση καὶ συγχώρηση. Αὐτὲς οἱ λέξεις προσδιορίζουν τὴν ταυτότητα, ἀλλὰ καὶ κατονομάζουν τὶς συνέπειες τῆς παρουσίας πανηγύρεως.

«Πάσχα καινόν», διότι ὁ Κύριος συντρίβει τὸ κράτος τοῦ διαβόλου. «Πάσχα λύτρον λύτης», διότι ὁ Κύριος διαλύει τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. «Πάσχα ἅγιον», διότι ὁ Κύριος καταργεῖ τὴν κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας. «Πάσχα τῶν πιστῶν», διότι ὁ καθένας μας πλέον ἔχει δικαίωμα στὴν ὄντως ζωὴ, ἔχει εὐκαιρία μετοχῆς στὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἔχει δυνατότητα στὴν προοπτικὴ τῆς ἀγιότητος καὶ τῆς θεώσεως.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πὺ ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ, πρῶτον· νὰ «καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις», νὰ ἐργασθοῦμε τὴν συντήρηση τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ μέσα μας, νὰ ἀλείψουμε μὲ τὰ μῦρα τῆς τιμῆς καὶ τοῦ θείου σεβασμοῦ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Δεύτερον· νὰ «ὀρθώσωμεν ὀρθρου βαθέως», δηλαδὴ νὰ προσεγγίσουμε τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ μὲ σπουδὴ καὶ ἱερὸ πόθο, νὰ πλησιάσουμε μὲ αἰσθήματα ἀσυγκράτητης ἀγάπης καὶ προσδοκίας. Τρίτον· νὰ «δράμωμεν ὀπίσω τοῦ Κυρίου», νὰ τρέξουμε ἔτοιμοι νὰ ψηλαφήσουμε εὐλαβῶς τὸ ἀναστημένο σῶμα Του. Τέταρτον· νὰ «κοινωνήσωμεν τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ», νὰ ζήσουμε ὡς πολῖτες τοῦ δικοῦ Του κόσμου, ὡς μέτοχοι τῆς χάριτός Του, ὡς γνήσια τέκνα τῆς Ἐκκλησίας Του.

Μόνον ἔτσι θὰ «εὐφρανθῶμεν ἐνθέως», καὶ πραγματικὰ θὰ «λαμπρυνθῶμεν τῇ

πανηγύρει». Μόνον ἔτσι θὰ ἀξιωθοῦμε νὰ «συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι». Μόνον ἔτσι τὸ φετινὸ Πάσχα θὰ ἔχει σχέση μετὰ τὸ «μυστικὸ καὶ αἰώνιο Πάσχα».

Ἄς μὴν στερήσουμε, λοιπόν, κανεὶς τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὸ ἱερὸ δικαίωμα καὶ τὴν εὐλογημένη εὐκαιρία νὰ γιορτάσει ἔτσι τὸ «πανσεβάσιμο Πάσχα». Ἄς μὴν περιορισθοῦμε στὰ ἐξωτερικά. Οἱ λαμπάδες μας σύντομα θὰ σβήσουν, τὰ αὐγὰ θὰ σπάσουν, τὰ φαγητὰ θὰ καταναλωθοῦν, τὸ πανηγύρι θὰ περάσει, ἡ κοσμικὴ διάσταση τοῦ ἑορτασμοῦ θὰ ξεχασθεῖ.

Τὸ Πάσχα δὲν εἶναι ἀργία γιὰ τοὺς μεγάλους καὶ διακοπὲς γιὰ τοὺς μαθητὲς. Δὲν εἶναι ὁμορφα ἔθιμα καὶ παραδοσιακὲς οἰκογενειακὲς συνάξεις. Δὲν εἶναι τὸ τέλος μιᾶς περιόδου νηστείας μετὰ χαρακτηριστικὰ διαίτης ἢ νοοτροπία τυπολατρίας. Δὲν εἶναι μιὰ ἀφορμὴ ποικιλίας στὸ γενικὰ μονότονο πρόγραμμά μας ἢ ἕνας ἐμπλουτισμὸς τοῦ στεγνοῦ συναισθηματὸς μας μετὰ γραφικὲς ἱστορίες τοῦ παρελθόντος ποὺ ἀκούγονται σὰν παραμῦθια.

Τὸ ἀληθινὸ Πάσχα διακρίνεται ἀπὸ «ἀνέσπερο φῶς», ἀπὸ «ἄληκτη χαρὰ», ἀπὸ «ἀναφαίρετη εἰρήνη», ἀπὸ ἀδιάψευστες ἀποφάσεις, ἀπὸ ἐπιβεβαιωμένη ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ στὴ ζωὴ μας.

Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἄς ἀσπασθοῦμε ἀλλήλους μετὰ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !!!

Καὶ ἄς ἐπαναλάβουμε ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ !!!

Μὲ ἀναστάσιμες εὐχές,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος